

Z dnešního evangelia

Ježíš se znovu zjevil svým učedníkům, a to u Tiberiánského moře. Zjevil se takto: Byli pohromadě Šimon Petr, Tomáš zvaný Blíženec, Natanael z galilejské Kány, synové Zebedeovi a ještě jiní dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Půjdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Vyšli tedy a vstoupili na loď, ale tu noc nic nechytili. Když už nastávalo ráno, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš se jich zeptal: „Dítky, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli mu: „Nemáme.“ On jim řekl: „Hoďte síť na pravou stranu lodi, a najdete.“ Hodili ji tedy, a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb. Tu onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „Pán je to!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil přes sebe svrchní šaty - byl totiž oblečen jen nalahko - a skočil do moře. Ostatní učedníci dojeli s lodí - nebyli od země daleko, jen tak asi dvě stě loket, a táhli síť s rybami. Když vystoupili na zem, viděli tam žhavé uhlí a na něm položenou rybu a vedle chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb, které jste právě chytili.“ Šimon Petr vystoupil a táhl na zem síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát. A přesto, že jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš je vyzval: „Pojďte snídat!“ Nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš přistoupil, vzal chléb a dal jim, stejně i rybu. To bylo už potřetí, co se Ježíš zjevil učedníkům po svém zmrtvýchvstání. Když posnídali, zeptal se Ježíš Šimona Petra: „Šimone, synu Janův, miluješ mě více než ti zde?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas mé beránky.“ Podruhé se ho zeptal: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce.“ Zeptal se ho potřetí: „Šimone, synu Janův, miluješ mě?“ Petr se zarmoutil, že se ho potřetí zeptal: „Miluješ mě?“, a odpověděl mu: „Pane, ty víš všechno - ty víš, že tě miluji.“ Ježíš mu řekl: „Pas moje ovce! Amen, amen, pravím ti: Dokud jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodils, kam jsi chtěl. Ale až zestárneš, vztáhneš ruce, a jiný tě přepásá a povede, kam nechceš.“ To řekl, aby naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech ho vyzval: „Následuj mě!“ (Jan 21,1-19)

K zamyšlení

Díváme-li se na všechny texty dnešní neděle, objevujeme určitý příběh: Vznesený Bůh otevřel neuvěřitelnou cestu člověku - zvítězil vlastní krví a vydal se za člověka. Jeho slávě to nic neubralo (druhé čtení). Ale nyní tu stojí apoštolové a hledají, co vlastně mají dělat (evangelium). Jít hlásat evangelium? Neumí si to představit, pochybují, neví, jak... Ale nakonec jdou a zakusí, že Bůh je vede (první čtení). Tento zážitek je velice silný, nicméně neznamená, že se vyhnou pronásledování a komplikacím. Současně teprve v takové chvíli na vlastní kůži zakouší, že Bůh opravdu jedná a provází je. I my jsme v různých fázích tohoto procesu. Nevíme, hledáme, možná zakoušíme, že Bůh žehná, když se mu dáme k dispozici. Přes všechna tato naše hledání Bůh opakuje svoje základní povolání: „Jděte a hlásejte!“ A to se netýká jen kněží či biskupů. Cílem textu není vyvolání kritiky či pochval. Ale všem směřovaná výzva: „Hoďte síť na pravou stranu lodi, a najdete.“ (vira.cz)

Modlitba

Děkuji Ti, Běže, za to, co jsem směl s pomocí tvých darů dnes vykonat...
Prosím Tě, odpusť mi všechno, čím jsem dnes sešel z přímých cest lásky a pravdy:
všechno špatné smýšlení,
zlá nebo prázdná slova, mrtvé skutky,
všechno, co jsem zanedbal nebo vykonal polovičatě,
všechno, čím jsem zklamal tvou důvěru a tvé očekávání...

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Přátelství bez důvěry je jako květina bez vůně.
- Přítomný okamžik v sobě skrývá nekonečná bohatství.
- Krása netkví ve tváři. Krása je světlo v srdci.

VÁCLAV

Č. 15. (2016)

10.4.2016

3. neděle velikonoční

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30 ale 12.4. v 7.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00
VELEMÍN	So – v 10.00

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út. od 16.30 hod.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 10.4.2016 - v 10.00 hod. na dobrý úmysl
v Sulejovicích v 10.30 hod. na dobrý úmysl

Út 12.4.2016 - na dobrý úmysl

St 13.4.2016 - na dobrý úmysl

Čt 14.4. 2016 - na dobrý úmysl

Pá 15.4.2016 - za † Rudu Effenbergra a rodinu

So 16.4.2016 - za † kamaráda Milana

Ne 17.4.2016 - v 9.00 hod. na dobrý úmysl
v Sulejovicích v 10.30 hod. za † Hanu Starou

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Cirkve v otázkách a odpovědích)

191. Která liturgická místa jsou v kostele nejdůležitější?

Ústředními místy kostela jsou: oltář s křížem, svatostánek, sedadlo pro biskupa nebo kněze, ambon, křtitelnice a zpovědnice.

Oltář tvoří ústřední místo celého kostela. Na něm se při slavení eucharistie zpřítomňuje Ježíšova oběť na kříži a jeho zmrtvýchvstání. Je to také tabule, ke které je zván Boží lid. Svatostánek, sakrální schránka, zaujímá co možná nejčestnější místo v kostele, protože poskytuje příbytek eucharistickému chlebu, v němž je osobně přítomen Pán. Takzvané věčné světlo upozorňuje na to, že svatostánek je skutečně „obýván“. Pokud věčné světlo nesvítí, svatostánek je prázdný. Vyvýšené sedadlo biskupa nebo kněze nám má připomínat, že v konečném důsledku je to sám Kristus, který stojí v čele svého společenství. Ambon je čtecí pult, od kterého zaznívá Boží slovo. Toto vyčleněné místo poukazuje na hodnotu a důstojnost biblických čtení, která jsou slovem živého Boha. Křtitelnice složí k udělování křtu a svěcená voda má v nás oživovat vlastní křestní slib. Ve zpovědnici nebo ve zpovědní místnosti vyznáváme své viny a přijímáme odpuštění.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

10. dubna - nez. pam. sv. Michaela de Sanctis

Narodil se 29.9. 1591 ve Vichu ve Španělsku. Již jako malé dítě měl přání stát se jednou mnichem a byl dosti umíněný. Zbožnost a touha po asketickém životě mu nechyběly. V tom duchu se postil a dával si pod hlavu kámen z lásky k Bohu, kterého chtěl více milovat.

Už v dětství mu zemřeli rodiče. Poručník se rozhodl vyučit ho na kupce. Michael měl ovšem jiné představy. Po čase si prý řekl: "Když kupec, tak kupec. Prodám všechno a koupím si nebe!"

Bylo mu 12 let, když coby kupecký učeň uprchl do Barcelony, protože jeho poručník mu odmítl dát k dráze mnicha svolení. V barcelonském klášteře trinitářů poprosil o přijetí. Osvědčil se jako poslušný a svědomitý. Na sebe byl přísný a kajícími skutky

umrtvoval své tělo. Když viděl, že mu bude více vyhovovat přísnější řehole bosých terciářů v Pamploně, v 17ti letech změnil klášter.

Chtěl nejen sám prožívat Boží lásku, ale chtěl k ní též přivádět druhé. Stal se proto knězem. S Bohem obracel hříšníky, navracel zdraví nemocným a smrt před ním ustupovala. Především uměl poručit sám sobě, jeho kajcnost byla odrazem lásky, mostem k Bohu i původcem otevřenosti pro druhé. Jeho láska ho doslova nadnášela. Bývá i zobrazován jak pozdvižený nad zemí objímá kříž při postní převorově promluvě v Salamance, při níž pak došlo k více obrácením.

Michael de Sanctis byl aktivní v duchovní správě v městech Madrid, Sevilla, Valladolid a Baza. Byl horlivý ve zpovědnici i na kazatelně, obracel veřejné hříšníky, usiloval i o reformu řádu, měl mystické schopnosti a prožíval vytržení mysli. Král Filip III. si ho vybral za duchovního rádce. Ve Valladolidu se stal představeným kláštera. Onemocněl z námahy a umrtvování a zemřel ve věku 33ti let. Z jeho písemností zůstal traktát "O pokoji duše" a báseň "O sjednocení s Bohem".

Blahořečen byl v roce 1779 a kanonizován 8.6.1862

11. dubna - pam. sv. Stanislava, biskupa a mučedníka

13. dubna - nez. pam. sv. Martina I., papeže a mučedníka

17. dubna - 4. neděle velikonoční - neděle Dobrého Pastýře

Duchovní lékárnička

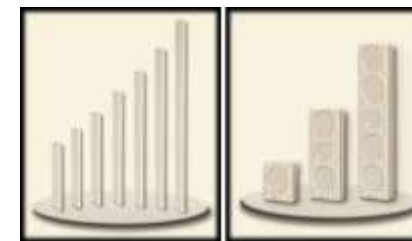
(Anselm Grün)

„Teď nedokážu být sám. Nutně potřebuji někoho, komu bych se mohl svěřit s tím, jak špatně se mi vede!“

Nenabízí se zde řešení nepříjemného stavu znechucení (akedia), ale člověk je vybídnut, aby tento stav vydržel, neutíkal před ním a viděl v něm zkušenost s Bohem. Jakmile objeví stejnou zkušenost v žalmech, jeho situace už nebude tak nepříjemná a přestane mu nahánět strach. Něco, co známe, už nás tolik nevyděsí. Ve společenství s ostatními, kteří se modlí žalmy, se to dá snáze snést. Člověk se tak necítí ve svém boji osamělý, ale tvoří

společenství s autory žalmu a s ostatními, o nichž ví, že se je také pravidelně modlí. Příklad zbožných lidí ze Starého zákona a společenství se všemi, kdo následují jejich příklad, dává jednotlivci sílu zvládnout vlastní situaci. Cítí se být včleněn do velkého společenství lidí s podobnou zkušeností, o kterých ví, že bojovali a obstáli nebo že stále ještě zápasí.

V den svého soužení hledám Pána, má ruka se v noci vzpíná bez únavy, nedá se utěšit má duše. Když na Boha vzpomínám, vzdychám, když uvažuji, můj duch malátní. (Žalm 77,3-4)

SBÍRKA

Římskokatolická farnost Lovosice pořádá sbírku na obnovu zvukového zařízení kostela.

Další sbírka se vyhláší na neděli 1. května 2016.

Děkujeme za veškeré věnované příspěvky.

o. Roman Depa

Poděkování patří také p. Goliašovi, p. Boháčkovi a p. Salabovi, kteří instalovali nové lampy v našem kostele.

BIBLE – kniha knih

